

Zittingen vermeld, en onder anderen opgesomd in de uitgegeven »Beschouwingen over den werkkring van het Koninklijk-Nederlandsche Instituut,» October 1849, bl. 40 en 43. — Kunstvoortbrengselen van zijne hand in olieverb zijn zeldzaam: teekeningen waren zijn hoofdwerk. Hij ontwierp met zijn levendig genie groot-sche voorstellingen en werkte die met crayon of O. I. inkt op. Doorgaans bestonden zijne groepen uit weinige personen, soms uit ééne enkele, en lieten veel te denken over. Tafereelen uit de Heilige Schrift bekleeden daaronder eene voorname plaats. Onder de gewijde schriften las hij met groote voorliefde het boek JOB, hetwelk alzoo met meer andere werken het onderwerp uitmaakte van vele zijner bespiegelingen. Het bewijs daarvan bevat thans onze Instituutsboekery, waar men, volgens zijnen uitersten wil, vereenigd aantreft, al wat in zijne nalatenschap betrekking had tot het boek JOB, AESCHYLUS' treurspelen, LUCRETIVS, *de rerum natura*, DANTE, *divina Commedia*, VONDEL's treurspelen, MILTON, *Paradise lost*, MONTAIGNE, *Essais*, KANT's schriften en de vier *Evangelien*, met nog eenige verdere stukken en plaatwerken, door hem eigenhandig gekenmerkt als tot dit le-gaat behoorende. Onze boekery bevat aldus eene merkwaardige verzameling der letterkundige voortbrengselen, die de bijzondere voorwerpen uitmaakten zijner overdenkingen. Hij overleed te *Leiden*, 9 Januarij 1849, in den ouderdom van 78½ jaar.

WILLEM HENDRIK SCHMIDT, kunstschilder te *Delft*, werd eerst in den verleden jare vermeld onder de nieuw verkozen Leden, en werkelijk hij was eerst 8 Mei 1848 benoemd, toen hij 1 Junij 1849 weder aan de Klasse door den dood werd ontnomen.

Geboren te *Rotterdam* in den jare 1809, vormde hij grooten-deels door eigen ijver zich zelve voor de kunst. Tot het ge-schiedkundige genre, binnenhuizen en portretten, hadden de meeste onderwerpen, welke hij met zijn penseel voorstelde, be-trekking. Eene belangrijke kunstreis, in 1840 (naar ik meen) ondernomen, strekte zeer om zijn gezigteinder in het vak der kunst aanmerkelijk uit te breiden. Velen uwer zullen met mij nog eenige aangename herinneringen behouden hebben van onderscheidene voortbrengselen van zijn kunstpenseel. Ook mog-

ten zijne kunstwerken op tentoonstellingen buiten 's lands de meeste hulde ontvangen. Met veel talent beoefende hij alzoo het historiëele genre. Zijne voortbrengselen munteden uit in juistheid van teekening en verstandige ordonnantie. Ziekelijk van gestel, zwak van gezondheid, leed zijn ligchaam veel, terwijl zijn kunsttalent zich nog krachtig werkzaam betoonde. Had het der Voorzienigheid behaagd hem langer het leven te sparen, zoo had hij nog in vele opzigten der kunst kunnen nuttig wezen; doch God beschikte anders.

De baron J. S. DELLAFAILLE D'ASSENÈDE, te *Gent*, dien reeds in 1820 de Klasse zich tot haar medelid verkoos, was een dier Belgische kunstliehebbers, die het zich tot hooge eer aanrekenden den naam te verdienen van »beschermer en begunstiger der kunst." Reeds spoedig echter, en wel December 1825, deed hij zich onder de rustende Leden opnemen. Na de afscheiding van *België* hield een werkelijk verkeer tusschen hem en de Klasse geheel op. Die afscheiding veroorzaakte echter nog zijne opnemings onder de Supernumeraire Geassocieerden, in welke betrekking hij nog op onze lijsten voorkwam, toen de Klasse bij den aanvang van dit jaar de mededeeling van zijn overlijden ontving.

Beroemd over de geheele wereld als geleerde en oudheidkenner, was ANTOINE CHRYSOSTOME QUATREMÈRE DE QUINCY, honorair Secretaris van de Akademie der Schoone Kunsten, en Lid van die der Inschriften te *Parijs*. Veelomvattend was zijn werkkring. Hoofdwerk was voorzeker zijn in 1814 te *Parijs* uitgegeven prachtwerk: *le Jupiter Olympien, ou l'art de la sculpture antique*. Zijne *Essais sur la nature, le but et les moyens de l'imitation dans les beaux-arts*, *Paris* 1823, worden nog steeds onder de beste aesthetische geschriften gesteld, die *Frankrijk* voortbragt. In de eerste maand des loopenden jaars verwisselde hij het tijdelijke met het eeuwige.

Doch veelvuldig waren de slagen, die in dit tweejarig tijdverloop de Klasse troffen. Ik heb u nog den dood van niet minder dan zeven Correspondenten te vermelden.

Slechts twee hunner behoorden in ons Vaderland te huis: de eerste was JOHANNES CHRISTIAAN BENDORP, geboren te *Dordrecht*